

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 60. An possit conferri, peti vel promitti Beneficium necdum vacans; aut
saltem dari ejus expectativa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42600

bet se hodie possidere, præsumitur continuasse possessionem, *Gl. Abb. Paris. Leur.* q. 824. Quid dicendum sit, si duo eadem die sint provisi, nec sciatur quis prius, & neuter possideat, dicitur n. 488. Item an & quomodo per surrogationem continuari possit possessio antecessoris, dicitur n. 537. & 546.

§. IX. De jure communi nullum capiendæ possessionis tempus statuitur, *Boer. Paris. Tond. Leur.* q. 818., exceptis beneficiis resignatis, saltem extra Curiam, quorum possessio capi debet intra tempus, quo fieri debet eorum publicatio, secundum dicenda n. 1071.

§. X. Quomodo debeat probari possessio beneficii, præcipue ut spoliatus restituatur, videri potest *Leur.* q. 819., amittitur autem possessio per spontaneam & puram resignationem à Superiori acceptam: quid autem dicendum sit, si quis resignarit in favorem tertii vel conditionatè, dicitur à n. 957. Item possessio amittitur per resignationem factam in manibus non habentis auctoritatem recipiendi, retinetur tamen proprietas, donec privetur, quia proprietas est quid spirituale, hinc de ea disponit solus Superior, possessio autem nihil habet spiritualitatis, *Abb. Inn. Nav. Menoch. Paris. Vide Leur.* q. 821.

§. XI. Possessio data ab illo, qui potest conferre, habet vim collationis, si hæc fortè antea fuit omissa vel irrita, *Abb. Covar. Corr. Gonz. Lott. Leur.* q. 822.

Q. 60. An possit conferri, peti vel promitti beneficium necdum vacans; aut saltem dari ejus expectativa. R.

§. I. Beneficium necdum vacans conferri non potest, cùm enim titulus beneficii non possit dividi, sed necessariò competit unicuius, & quidem habenti, Cap. *Cum non igneres*, Cap. *Tue*, de præb., alius illum obtinere non potest, *Laym. Castrop Leur.*

p. 2. q. 787. n. 1. De præsentatione, vide dicta n. 301.

462 §. II. Episcopus non potest suo Vicario committere potestatem, vel conferendi certum beneficium antequam vacet, vel simul & conjunctim admittendi resignationem & conferendi idem beneficium resignatum, vel conferendi primum beneficium vacaturum aut resignandum alicui determinata personæ, quia talibus præbetur occasio, vel captandi mortem alterius, vel per vias illicitas aperiendi sibi viam ad beneficia nondum vacantia, *Rebuff. Laym. Sbrot. Pirb. Leur.* q. 691.

463 §. III. Potest beneficium vivente adhuc beneficiato incorporari, v.g. Monasterio, per hoc enim non fit provisio beneficij in actu, sed tantum in habitu, *Laym. Leur.* n. 2. Potest etiam Episcopus suo Vicario & non alteri dare generalem commissionem conferendi beneficia, non tamen conferendi unum certum vacaturum, *Castrop. Leur.* p. 788.

464 §. IV. Regula 21. Cancellariæ sic habet, si quis supplicaverit de beneficio quocunque tanquam per obitum alicujus licet nunc viventi vacante provideri, & postea per obitum ejus vacet, provisio & quævis dispositio etiam vigore alterius novæ supplicationis vel gratiæ dicto supplicant per obitum hujusmodi denuo facienda nullius sint roboris vel momenti. Item Regula 30. voluit & ordinavit, quod omnes gratiæ, quas de quibusvis beneficiis Ecclesiasticis cum cura vel sine cura, secularibus vel Regularibus per obitum quarumcunque personarum vacantibus in ante fecerit, nullius roboris vel momenti sint, nisi post obitum & ante datam gratiarum hujusmodi tantum tempus effluxerit, quod inserim vacationes ipsæ de locis in quibus personæ praedictæ decesserint, ad notitiam S. D. N. verisimiliter potuerint pervenisse.

§. V.

§. V. Cùm L. donari, 29. ff. de donationibus, & 465

L. ult. Cod. de pactis, omnis pactio vel promissio circa hæreditatem viventis non consentientis rejiciatur tanquam repugnans bonis moribus, multò magis circa beneficia; unde qualiscumque promissio beneficij necdum vacantis alieni conferendi est prorsus irrita & prohibita, uti dictum est n. 302. Nihilominus adhuc usum habent preces primariæ, uti dicitur à n. 569. Item Coadjutoriæ cum futura successione, uti dicetur à n. 718.

§. VI. Per exspectativam intelligitur mandatum Papæ ad Ordinarium, ut hunc vel illum Clericum provideat de primo beneficio vacante: In Germania autem usus exspectativæ sublatus est per Concordia; imò Trid. Ses. 24. c. 19. & Ses. 25. c. 7. de Reform. generatim & ubique abrogat omnes exspectativas, etiamsi accederet consensus Ordinarii, Barb. de jure Eccl. 1. 3. c. 13. n. 10.

§. VII. Quanvis Papa, secundūm multos AA., 467 adhuc possit absolute concedere exspectativam, attamen non facit, Luca ad Trid. d. 45. n. 1. Vide Leur. p. 2. q. 628. & seqq., ubi etiam explicat, ad quæ beneficia se extendat exspectativa, quænam ex pluribus concurrentibus sit præferenda, quomodo possit renuntiari, permutari, extingui, perdi; & signanter notant Paris. Garc. Leur. p. 3. q. 298. n. 4., si Papa mandet aliquem provideri de primo beneficio vacaturo, non intelligi vacaturum ex permutatione: imò nec intelligi beneficium curatum, nec dignitatem, nec Canonicatum Cathedralem docent Garc. p. 1. c. 6. à n. 49. & Castrop t. 13. d. 1. p. 2. n. 10. Gratia autem expectativæ exspirat morte Papæ, re integrâ, & quando executores deputati non sunt, Cap. Si super, de off. delegati in 6. Cap. Si cui, de præb. in 6. Cabal. 1. 2. c. 3. n. 20.

P

§. VIII.

486 §. VIII. Si quis habens tenuem præbendam, & credens pingueim brevi vacaturam, sciat aliquem tertium obtinuisse à Papa indultum pro prima vacatura, ideoque suam resignet, ut hæc conferatur illi tertio, & ipse pingueim brevi vacaturam obtineat, hanc obtainere non potest, quia commisit fraudem, sed conferri debet exspectanti Apostolico, uti habetur Cap. 2. de Renunt. in 6.

469 Q. 61. *Quid Papa absolutè posset & soleat facere circa beneficia. R.*

§. I. Juxta Cap. Licet, 2. de præb. in 6., & Cap. 1. *Si duobus*, Ut lite pendente, habet Papa jus plenum & absolutum disponendi de omnibus beneficiis, *Laym. Castrop.* T. 13. d. 2. p. 13. n. 2.; nec ullus Catholicus id negat, inquit *Lott.* 1. 2. q. 22. n. 9., quia id imbibitur in unctione & admissione omnis beneficii i. Neque hanc potestatem potest ei ullum Concilium adimere aut restringere, *Az. Lott.* n. 23. Nec Papa ipse potest se potestate illâ privare, cum à Christo sit in bonum Ecclesiæ alligata officio. Vide *Leur.* p. 2. q. 512. & dicenda n. 518.

470 §. II. Papa potest providere de beneficiis, 1. Jure concursus, si, quando vacat, præveniat Ordinarij collatorem, & alicui conferat. 2. Jure devolutionis, si collatores aliquid negligant. 3. Jure præventionis, si, antequam vacet, assignet alicui per exspectativam. 4. Jure reservationis pro certis casibus. 5. Simplici viâ juris, si conferat illi, qui defert alium malè ingressum. *Leur.* q. 513.

471 §. III. Papa potest, si velit, concurrere cum quocumque, non attento jure etiam cuiuscumque Patroni secundum dicta n. 357.; Si tamen aliquis juridicè probet, se priùs ab Ordinario possessionem habuisse, est manutenendus, *Gonz. Luca, Castrop.* n. 4. *Leff. in auct. v. beneficium*, cas. 4. Vide dicenda n.